

Het schip was nu tamelijk dichtbij en Krijn zag, hoe hun boot tegen de golven op worstelde om de stuurloze schuit te bereiken. Nu was de boot er — nu werd de tros vastgemaakt. Ze strakte — worstelend tegen de hoge zeeën zocht „De Zwerver” zijn weg naar de dichtstbijzijnde haven...

Het werd een moeilijke, een gevaarvolle tocht — Krijn zag het aan het ernstige, vastberaden gezicht van zijn vader; Krijn begreep het, zoals hij het voordien begrepen had, als hij zag naar de golven, als hij luisterde naar de wind, als hij de hoge wolken langs de hemel varen zag... Maar ze bereikten de haven — ze kwamen behouden binnen!

„Gelukkig,” zei de stuurman, toen hij weer aan boord van „De Zwerver” kwam. „Dat was een zware reis, kapitein.”

„Een zware reis, stuur,” bevestigde vader. „We hebben al onze zeemanskunst nodig gehad. En als God ons werk niet had gezegend...”

De stuur keek zijn gezagvoerder recht in de ogen. „Maar daar hebben we om gebeden — u op „De Zwerver”, ik in de boot.”

„Nu die gebeden zijn verhoord — nu mogen en zullen we Hem danken,” zei kapitein Vermoten eerbiedig en dankbaar.

Krijn hoorde het — hij wist, dat Vader het ook doen zou. Hij deed het zelf, die avond vóór zijn kooi.

CHRISTOFORUS COLUMBUS

DOOR P. DE ZEEUW J.Gzn.

De „Santa Maria”, het schip van Columbus.

vaarders van Europa. Wat deed de jongen z'n best.

In tien jaar tijd klom hij op van matroos tot kapitein. Wel een bewijs, dat er een echte zee-man in hem zat. Maar Columbus was nu al dertig jaar. Pas op z'n twintigste jaar had z'n vader hem verlof gegeven naar zee te gaan.

Columbus meende nu hij kapitein was, wel te kunnen gaan trouwen. Hij trouwde met een meisje, dat nog al wat geld had. Zo werd hij opeens een welgesteld man en behoefde hij niet meer te varen, om zijn brood te verdienen. Toch bleef hij belang stellen in de zeevaart en maakte hij daar druk studie van. Hij was een van de

Het viel voor Christoforus niet mee, dag aan dag in de bedompte werkplaats van zijn vader te moeten zitten.

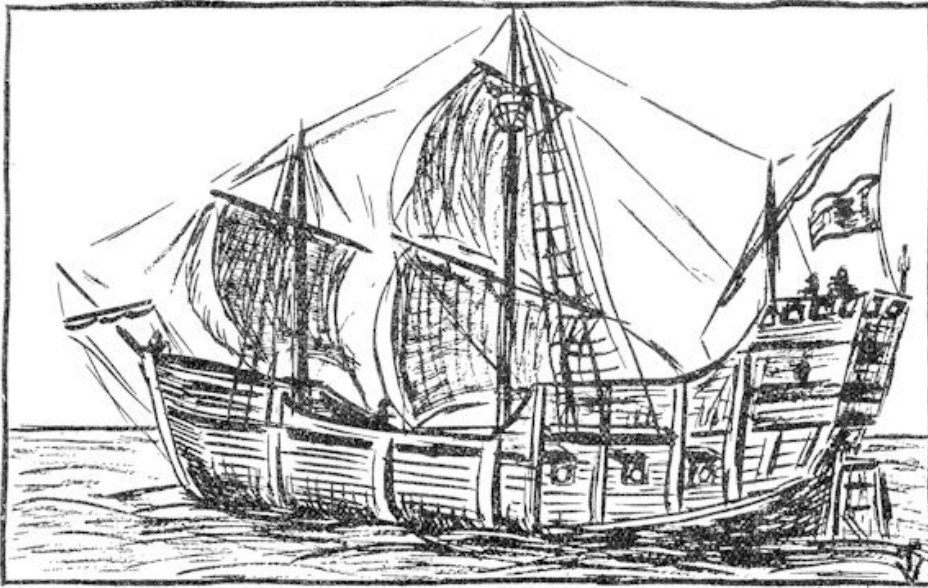
De oude Columbus was wever; ergens in een nauw straatje in Genua stond zijn huis en de man had niet anders gedacht, dan dat zijn zoon Chris hem in het vak zou opvolgen. Dat behoorde zo, daar werd niet eens over gepraat.

En als een gehoorzame jongen ging Chris ook aan het weven.

Maar hij deed het niet met z'n hart. Elk ogenblikje, dat hij vrij had, stapte hij naar de haven en dan tuurde hij naar de schepen, die af en aan voeren, de wijde zee over naar de verre horizon. Zeeman zijn, dat leek hem vrij wat beter, dan wever wezen. Hij praatte er met vader over, maar die had er geen oren naar. Doch Chris hield vol en eindelijk begreep zijn vader toch, dat er in de jongen geen flinke wever zat, en al verwachtte hij er niet veel goeds van: Chris moest dan maar naar zee. Zo werd Columbus matroos op een Portugees schip. In die tijd waren de Portugezen de grootste zee-

Columbus zet een ei op z'n punt.

Het Vlaggeschip van Columbus, de „Santa Maria” ging verloren.

boord. De mannen vielen elkaar om de hals van blijdschap. Het bleek, dat ze het eilandje Guanahani, een van de Bahama-eilanden, hadden bereikt. Uit dankbaarheid noemde Columbus het San Salvador (Heilige Verlosser) ter ere van God, die hem op zijn tocht had beschermd.

• Nu voeren de schepen Westwaarts en ontdekte Columbus Cuba en Haïti. Op deze tocht ging de Santa Maria verloren en met twee schepen keerde Columbus in Maart 1493 te Palos terug. — Amerika

eersten, die tot de overtuiging kwam, dat de aarde niet plat, maar rond was.

Toen rijpte langzaam in hem het plan, om een tocht te maken naar het Westen, om op die manier Indië te bereiken.

Hij klopte aan bij de Portugese regering, doch deze voelde er niets voor en de Spaanse regering hield hem jarenlang op sleeptouw.

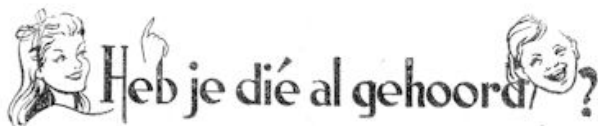
Eindelijk verschaftte de Spaanse koning hem drie schepen, waarmee hij de tocht mocht wagen. Op 3 Augustus 1492 voer hij de haven van Palos uit en nadat hij de Canarische eilanden was gepasseerd, zag hij een maand lang niets dan water. De matrozen op de Santa Maria, het schip van Columbus begonnen bang te worden en maakten oproer. Het kostte Columbus heel wat moeite hen in bedwang te houden en eindelijk moest hij hen beloven, dat ze terug zouden gaan, als ze binnen drie dagen nog geen land hadden gezien.

Eer de drie dagen om waren... op 12 October 1492, zag de uitkijk in het „kraaiennest” land. Dat verwerkte een geweldige vreugde aan

was ontdekt. Met gejuich werd hij daar ontvangen en als een vorst maakte hij een zegetocht door het land.

Toch waren er weer mensen, die zijn werk kleineerden. Zij zeiden, dat het niets bijzonders was. Al maar naar het Westen varen, dat was alles. Men vertelt dat Columbus op een feestmaal, dat ter zijner ere gegeven werd, deze jaloerse mensen de les heeft gelezen, met een ei. Niemand kon dat op de punt zetten, maar Columbus wel, omdat hij het met een harde tik stuk stootte. Op het plaatje ziet ge het ei staan. Of dit verhaaltje historisch is, durf ik niet beweren.

Columbus is nog verschillende malen in Amerika geweest. Maar veel vreugde heeft hem zijn ontdekking niet gebracht. Hij kwam zelfs in de gevangenis terecht. En het werelddeel werd niet naar hem, maar naar Amerigo Vespucci genoemd, een reiziger, die een boek schreef over het nieuwe werelddeel. Op 20 Mei 1506 overleed Columbus, zeventig jaar oud.

Verkeerd begrepen.

Moeder: „Toen Piët jou met steentjes gooide, had je niet terug moeten gooien, maar dadelijk naar mij moeten komen!”

Zoontje: „Maar Moeder, u kunt helemaal niet mikken!”

De oorzaak.

„Zeg eens, wat doe je toch, dat je zo dik wordt?”

„Niets!”

Praatzieke jonge dame.

„Nu, oom, nu moet ik gaan, het is zo koud, dat iemand de woorden in de mond bevriezen.”

Oom: „Wel, nichtje, dan beklag ik de gene, die je bij dooiweder ontmoet.”